

ollid muist, ja suremat ošsa, sallaja seest vålsja
wđtnud ja paigale pannud. Agga nemimad
salgasid sedda fibbedašte árra ja seisid wästo
ja ep olnud finrali prauale tunnistusse mär-
ki, ei muud kui piddi siis agga omimast ilma
jáma. Wågga hea olleks nüud kül olnud, kui
Jummal sanna praua meles olleks olnud,
kui Ta ütleb: „Urge makske mitte furja
furjaga, waid se wästo ðnnistage, fest et
teie teate, et teie sekš ollete futsutud, et teie
ðnnistamist peate párrima;“ temma siis ol-
leks sedda furja heaga maksnud, olleks om-
ma furjateggiattele armo ja andeks pallu-
nud ja meleparrandamist, ja olleks tullisid
süssi nenda nende Pea peale foggunud. Ag-
ga temma wändus sedda maia árra, et sedda
piddi árrakautadama. Agga armas Jssand
on üttelnud: „Arranetud on, kes ühhe
wödra, waese lapse ja lessenaese kohhut kdw-
weraks pörab; ja keik rahwas üttelgo:
Amen. Kui sa neid milgi wišil waewad; kui

nemimad siis minno pole süddamest kíssenda-
wad, siis wđttan ma nende kíssendamist
tdeste kuusda, ja mo wišha súttib pöllema,
ja ma tappan teid modgaga árra ja teie nae-
sed peawad lessels ja teie lapsed waesiks lap-
siks sama.“ 5 Mos. 27, 19. 2 Mos. 22, 22.
23. Ja sedda on suur Jummal seford tdeks
teinud. Nende trakteri rahiva lapsed surrid
teine teise járrele árra, mehhe ja nore mehhe
pölves, ja selle poia 1 1 ehk 1 2 lapsokest, kes
maiapiddamist kätte olli wđtnud, ja olli selle
lessenaese mees, nemimad keik surrid árra
sündides, ehk kohhe párrast sündimist, ehe
essimeste náddalatte sees, ja ikka jársko ja
wågga immelikkust. Ja kui nüud ka se maia-
piddaja poeg ja need wannad rahwas ollid
mulda lainud, polnud siis keigest fest seltsist
ennam járrele, kui agga poia leſt, sesamma
kelest rágime; ja temma tunnistas omma
surma wodi peál, ennast keige selle sees, mis
se seltsile on kätte jaggatud ja ka temma ldp-